

KLIMATY

Nr 144 / 27 listopada 2011 ISSN 2080-0010

I NIEDZIELA ADWENTU

ŚW. ANNY

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 63,16b-17.19b;64,3-7

Tyś, Panie, naszym Ojcem,
„Odkupiciel nasz” to Twoje imię odwieczne.
Czemuż, o Panie, dozwalasz nam błądzić
z dala od Twoich dróg,
tak iż serce nasze staje się nieczułe
na bojaźń przed Tobą?
Odmień się przez wzgląd na Twoje sługi
i na pokolenia Twojego dziedzictwa.
Obyś rozdarł niebiosa i zstąpił
przed Tobą skłębity się góry.
Ani ucho nie słyszało,
ani oko nie widziało,
żeby jakiś bóg poza Tobą czynił tyle
dla tego, co w nim pokłada ufność.
Wychodzisz naprzeciw tych,
co radośnie pełnią sprawiedliwość
i pamiętają o Twych drogach.
Oto Tyś zawrzał gniewem, bośmy grzeszyli
przeciw Tobie od dawna i byliśmy zbuntowani.
My wszyscy byliśmy skalani,
a wszystkie nasze dobre czyny
jak skrwawiona szmata.
My wszyscy opadliśmy zwiędli jak liście,
a nasze winy poniosły nas jak wicher.
Nikt nie wzywał Twojego imienia,
nikt się nie zbudził, by się chwycić Ciebie.
Bo skryłeś Twoje oblicze przed nami
i oddałeś nas w moc naszej winy.
A jednak, Panie, Tyś naszym Ojcem.
Myśmy gliną, a Ty naszym twórcą.
Dziełem rąk Twoich jesteście my wszyscy.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 80,2-3.15-16.18-19

Refren:

Odnów nas, Boże, i daj nam zbawienie.

Usłysz, Pasterzu Izraela,
Ty, który zasiadasz nad chrubinami.
Zbudź swą potęgę
i przyjdź nam z pomocą.
Powróć, Boże, Zastępów,
wejrzyj z nieba, spójrz i nawiedź tę winorośl.
Chroń to, co to zasadziła Twoja prawica,
latorośl, którą umocniłeś dla siebie.
Wyciągnij rękę nad mężem Twojej prawicy,
nad synem człowieczym,
któreś umocniłeś w swej służbie.
Już więcej nie odwróćmy się od Ciebie,
daj nam nowe życie, a będziemy Cię chwaliłi.

DRUGIE CZYTANIE

1 Kor 1,3-9

Łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego,
i Pana Jezusa Chrystusa! Bogu mojemu
dziękuję wciąż za was, za łaskę daną wam
w Chrystusie Jezusie. W Nim to bowiem zo-
stałiście wzbogaceni we wszystko: we wszel-
kie słowo i wszelkie poznanie, bo świadectwo
Chrystusowe utrwaliło się w was, tak iż nie

brakuje wam żadnego daru łaski, gdy oczekujecie objawienia się Pana naszego Jezusa Chrystusa. On też będzie umacniał was aż do końca, abyście byli bez zarzutu w dzień Pana naszego Jezusa Chrystusa. Wierny jest Bóg, który powołał nas do wspólnoty z Synem swoim Jezusem Chrystusem, Panem naszym.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Ps 85, 8

Okaż nam, Panie, łaskę swoją
i daj nam swoje zbawienie.

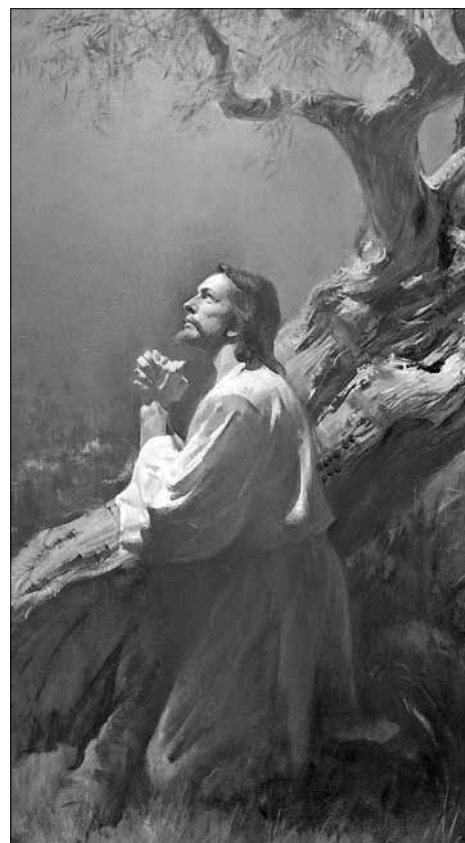
EWANGELIA

Mk 13,33-37

Jezus powiedział do swoich uczniów:

Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie. Bo rzecz ma się podobnie jak z człowiekiem, który udał się w podróż. Zostawił swój dom, powierzył swoim sługom staranie o wszystko, każdemu wyznaczył zajęcie, a odźwiernemu przykazał, żeby czuwał. Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: z wieczora czy o północy, czy o pianiu kogutów, czy rankiem. By niespodzianie przyszedłszy, nie zastał was śpiących. Lecz co wam mówię, mówię wszystkim: Czuwajcie!

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ

Rozpoczynamy Adwent - okres przygotowania do uroczystości Bożego Narodzenia, w którym pragniemy rozważyć misterium przyjścia na świat Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela. To czas przygotowania do lepszego, pełniejszego przeżycia nadchodzącej celebracji Wcielenia Syna Bożego.

Wezwanie do czuwania, które usłyszymy w dzisiejszej Ewangelii, ma nas zachęcić do tego, aby ten czas wykorzystać na refleksję nad miłością Boga do człowieka i przemianę naszych serc. Jednakże kontekst tego wezwania kieruje nasze myśli i uwagę na inne przyjście, to, które dokona się na końcu czasu. Możemy zatem cieszyć się, że przeżywany każdego roku Adwent uczy nas postawy czujności, gotowości na ostateczne przyjście Chrystusa.

W Ewangelii i pismach apostoelskich bardzo często czytamy słowa wzywające do postawy czujności, ponieważ jest ona postawą charakterystyczną dla uczniów Chrystusa.

Na czym polega czuwanie najlepiej pokazał nam sam Jezus, kiedy w godzinie próby czuwał w ogrodzie Getsemani. Zatem, tak jak Jezus nie możemy ulec zmożeniu snem. Nie możemy dać się ogarnąć mrokom nocy. Mamy trwać na modlitwie.

W Biblii noc utożsamiana jest ze złem, sen zaś oznacza bezradność i brak możliwości reagowania na rozgrywające się wokół nas wydarzenia. Doskonale zdajemy sobie sprawę, jak wiele zła otacza dziś każdego ucznia Chrystusa, jak gęsty jest mrok spowijający nasze życie, jak wiele zagrożeń towarzyszy podejmowanym przez nas decyzjom. Wezwanie do czujności jest również przestrożą, abyśmy nie ulegli pokusie i nie poddali się niewoli zła.

„Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! – poucza nas św. Piotr – Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew ryczący, krąży szukając, kogo pożreć” (1 P 5,8)

ks. dr Waldemar R. Macko

Przewodnik po stanach pokusy cd.

Pokusa jest naszą codziennością. Jak sobie z nią radzić? Autor „Przewodnika po stanach pokusy” – ks. Krzysztof Wons (SDS) – opiera się na mądrości Słowa Bożego, głównie na 3. rozdziale Księgi Rodzaju, który z wnikliwością ujawnia stany pokusy, którym człowiek podlega, oraz proces kuszenia, w który jest wciągany.

Rozważaliśmy dotąd pokusy: ignorowania szatana, przeceniania jego mocy oraz dialogu z nim, pokusę wątpliwości i podejrzliwości, pokusę fałszowania przykazań oraz fałszowania obrazu Boga. Dziś kolej na:

ROZWAŻANIE 7

POKUSA LEKKOMYŚLNOŚCI

„Niewiasta odpowiedziała wężowi: «Owoce z drzew tego ogrodu jeść możemy, tylko o owocach z drzewa, które jest w środku ogrodu Bóg powiedział: Nie wolno jeść wam z niego, a nawet go dotykać, abyście nie pomarli». ”

(Rdz 3,2-3/

Co mówi Słowo Boże?

Ewa, sprowokowana pytaniem, dała się lekkomyślnie wciągnąć w dyskusję z szatanem. Chce sprostować jego wypowiedź na temat Bożego przykazania. Właśnie w tym tkwi jej błąd – próbuje tłumaczyć szatanowi. To trochę tak, jakby chciała nawracać diabła. W odpowiedzi Ewy ujawniają się pierwsze konsekwencje dialogu z szatanem. Na początku wydaje się, że sobie radzi. Dementując słowa węża, zwraca mu uwagę, że Bóg nie zabraniał jeść ze wszystkich drzew ogrodu: «Owoce z drzew tego ogrodu jeść możemy», lecz dalsze jej słowa zdradzają, że dała się uwikłać w kłamstwo.

Ewa fałszywie interpretuje Boże przykazanie: «tylko o owocach z drzewa, które jest w środku ogrodu Bóg powiedział: Nie wolno wam jeść z niego, a nawet go dotykać». Ewa kłamie podwójnie. Najpierw nieprawdą jest, że Bóg zabronił jeść z drzewa, które rośnie w środku ogrodu. Bóg powiedział, że nie wolno jeść z drzewa poznania dobra i zła, tymczasem w środku ogrodu rośnie drzewo życia. Księga Rodzaju wyraźnie rozróżnia dwa drzewa: «Na rozkaz

Pana Boga wyrosły z gleby wszelkie drzewa miłe z wyglądu i smaczny owoc rodzące oraz drzewo życia w środku tego ogrodu i drzewo poznania dobra i zła» (Rdz 2,9).

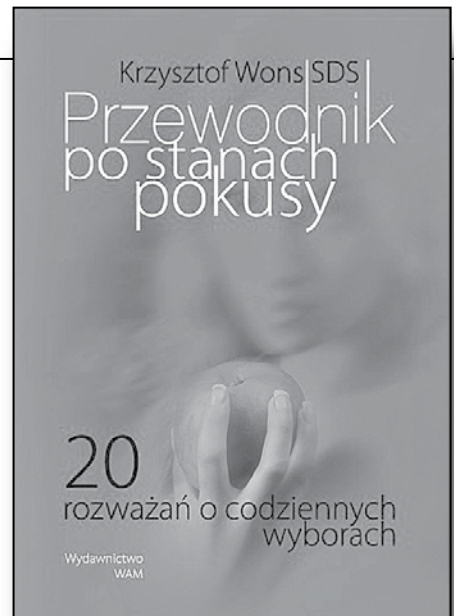
W słowach Ewy kryje się kłamliwy podtekst. Mówiąc, że Bóg zabrania jeść z drzewa życia, niejako stwierdza, że „zabrania im żyć”. Tymczasem Bóg po to dał przykazanie, aby chronić ludzi przed śmiercią. Rzeczywistość jest przez Ewę interpretowana według logiki szatana, na opak – „to nie człowiek pozbawia siebie życia, przekraczając przykazanie, ale Bóg zabrania mu żyć, ponieważ w samym środku rajskiego życia mówi: Nie wolno”. Ewa powtarza to, co wcześniej powiedział szatan.

Ewa wypowiada jeszcze drugie kłamstwo: dodaje, jakby w emocjach, że Bóg zabronił nawet dotykać drzewa. Jest w tym jakieś echo słów szatana, który przesadził, mówiąc, że Bóg zabrania jeść ze wszystkich drzew ogrodu. Ewa też przesadza, ponieważ Bóg nic nie wspominał o zakazie dotykania drzewa. Relacja z Bogiem staje się relacją tabu. Stwierdzenie „nie wolno dotykać” sugeruje, że Bóg zachowuje się tajemniczo i coś ukrywa przed człowiekiem.

Co to oznacza dla życia?

Słowo Boże przestrzega, że **ilekroć wchodzimy w dialog ze sprawcą zła, tylekroć sami wodzimy siebie na pokuszenie**. Nie można rozmawiać o tym, co dobre i najświętsze z upadłym aniołem, który beczceści i profanuje wszystko, co święte. Szatan nigdy nie szuka prawdy, a jeśli jej szuka, to tylko po to, aby ją podeptać. Jezus przestrzega: «*Nie dawajcie psom tego, co święte, i nie rzucajcie swych pereł przed świnie, by ich nie podeptały nogami, i obróciwszy się, nie poszarpały was samych*» (Mt 7,6).

Wchodząc lekkomyślnie w dialog z szatanem, pozwalamy się zagarnąć i uwikłać w jego kłamstwa. Mówiąc obrazowo: w dialogu z pokusą szatana jesteśmy podobni do robaka, który znalazł się w pajęczej sieci – każdy następny ruch obrony może oznaczać jeszcze większe uwikłanie. Prawda jest taka, że nigdy nie przeskoczmy inteligencji upadłego anioła. Naiwne przekonywanie siebie, że ja sobie poradzę, czy lekkomyślne wchodzenie w dwuznaczne okazje, prowadzą

często do uwikłania i mogą zafałszować rzeczywisty obraz wartości. Nikt wobec błota zła, o które się ociera, nie pozostaje nieprzemakalny. Mówienie, że „to tylko rozmowa”, „to tylko żart”, „to tylko film”, może być subtelną formą okłamywania i usprawiedliwiania siebie.

Apostoł mówi jasno: «*Nie łudźcie się! Wskutek złych rozmów psują się dobre obyczaje*» (1 Kor 15, 33). Nie ma takich złych rozmów, złych obrazów, złych myśli, które by nie zabrudzały umysłu, serca i nie osłabiały wolności. Istnieje tak zwana „retoryka przesady”, której można używać dla wydrwienia obiektywnych wartości: „Co? Dotknąć nie wolno? Popatrzeć nie można? Pożartować nie wolno?...”

Do rozeznania na modlitwie

Lekkomyślne wchodzenie w dialog z pokusą może zakażać nasze myślenie i odczuwanie. Szatan pod pozorem dobra kusi nas do przewrotnego interpretowania relacji z Bogiem.

Czy nie pojawia się we mnie lęk, że Bóg chce zagarnąć moje życie, że coś przede mną ukrywa? Czy są w moim życiu takie sytuacje, relacje, postawy, przez które wikłam się w pokusy, w dwuznaczne sytuacje? Czy potrafię być jednoznaczny w zrywaniu z nimi?

***

„Przewodnik po stanach pokusy” może być dla każdego pomocny w codziennej walce duchowej, zachęcamy do pełnej lektury.

Za tydzień o... pokusie skłócenia z Bogiem.

Opracowali:
Ania i Zbyszek Kozikowscy

25 listopada Wspomnienie bł. Marii i Alojzego Beltrame Quattrocchich

**pierwszej w historii wspólnie beatyfikowanej
pary małżeńskiej**

**Przeżywali zwyczajne życie w nad-
zwyczajny sposób – Jan Paweł II**

Ich drogą do świętości był sakrament małżeństwa, ich „narodziny dla nieba” nastąpiły wówczas, gdy otrzymali tę łaskę sakramentalną i zaczęli nią żyć. To przykład, że łaska sakramentu małżeństwa jest nieprzebrany źródłem wciąż odnawiającej się miłości; źródłem niewyczerpanym, bo jest nim sam Bóg. Jeśli się umie z tego źródła czerpać, to nie tylko nie będzie ubywało miłości, lecz z upływem czasu może jej wciąż przybywać!

Jaka to była rodzina?

Prosta i zwyczajna, a jednak niezwykła. Maria (ur. 1884 r.) i Ludwik (ur. 1880 r.) zawarli związek małżeński 25 listopada 1905 r., w rzymskiej Bazylice Matki Bożej Większej. Prowadzili „zwyczajne” życie, które nie wykluczało bardzo bliskiego kontaktu z Bogiem. W pierwszych latach małżeństwa opracowali swoisty regulamin, w którym zobowiązywali się dążyć do świętości przez uświęcanie i jak najlepsze wykonywanie swych codziennych obowiązków.

Głęboka wiara nie przeszkodziła Alojzemu w zrobieniu kariery prawniczej i w osiągnięciu wysokich stanowisk państwowych, a Marii pozwoliła na zaangażowanie się w działalność nowo powstających wspólnot kościelnych i włączenie w nie męża.

Maria, jako żona i matka, z radością zajmowała się domem, w którym mieszkali wraz z dziadkami i rodzicami, opiekując się nimi oraz czworgiem dzieci. Za przykładem babci i matki była praktykującą katoliczką. Jej mąż natomiast, choć zasadniczo wierzący, pod względem praktyk religijnych był w pierwszych latach małżeństwa neofitą. Pod wpływem żony, której dyskretne zachęty do modlitwy i praktyk sakramentalnych przyjmował z pokorą, stał się gorliwym katolikiem i apostołem.

Alojzy wykazywał wybitne uzdolnienia zawodowe. Szacunek, jaki zyskał sobie w sferach rządowych, w połączeniu z powszechnie uznawaną nieskazitelnością moralną oraz z widocznym i konsekwentnym świadectwem chrześcijańskim, pozwalały mu służyć licznym osobom ze wszystkich środowisk społecznych, które zwracały się do niego po radę, wsparcie i pomoc. W swoim środowisku był aktywnym apostołem, dzięki czemu wielu jego kolegów i przyjaciół odzyskało wiarę.

Quattrocchi mieli czwórkę dzieci. Uważali je za cenny dar, który trzeba strzec i za który należy Bogu dziękować. Zawsze dawali temu wyraz. Alojzy, tuż po narodzinach pierwszego dziecka, z dnia na dzień rzucił palenie papierosów, twierdząc, że nie chce dawać złego przykładu swojemu synowi. Wszyscy, którzy ich dobrze znali, byli zauroczeni oraz zdumieni niewiarygodnym zmysłem pedagogicznym w wychowywaniu dzieci. Ich wspólne relacje opierały się na dialogu i były nacechowane głęboką serdecznością.

Jak dążyli do wspólnej świętości?

Fundamentem ich życia duchowego było codzienne uczestnictwo, wraz z całą rodziną, w Eucharystii oraz wspólna rodzinna modlitwa na zakończenie każdego dnia.

We wspólnym dążeniu do doskonałości złożyli, za namową ojca duchowego, ślub czystości. Uczynili to po dwudziestu latach małżeństwa. Gdy Alojzy miał 46 lat, a Maria 41, wyrzekli się pożycia małżeńskiego. Przez prawie 50 lat małżeństwa dali przykład życia małżeńskiego i rodzinnego w autentycznej wspólnocie i we wzajemnej miłości.

Największą siłą Quattrocchich było trzymanie się razem na dobre i na złe. Każde mogło liczyć na wsparcie reszty rodziny w najtrudniejszych chwilach.

W sytuacji zagrożenia życia brzemiennej Marii lekarz zaproponował aborcję, by ratować przynajmniej matkę. Małżonkowie jedomyślnie podjęli ryzyko, zdecydowanie przeciwstawili się usilnym namowom do przerwania ciąży, pokładając całą ufność w Bogu. Maria udała się z pielgrzymką do rzymskiego sanktuarium Divino Amore, by uprosić szczęśliwe rozwiązanie. Bóg wynagrodził ich ponad wszelkie oczekiwania: 6 kwietnia 1914 r. przyszła na świat Enrichetta, która przez całe życie nie przestała okazywać wdzięczności rodzicom..

Z tego okresu starszym dzieciom pozostał w pamięci wizerunek ojca jeszcze bardziej niż zazwyczaj troszczącego się o matkę i nieustannie modlącego się o pomyślne rozwiązanie tej trudnej sytuacji.

Wszystkie dzieci pozostały w bliskiej relacji z Bogiem. Troje z nich wybrało drogę powołania kapłańskiego i zakonnego: Tarcisio, jako kapłan diecezjalny, pełnił posługę w Rzymie, Maria Cecilia wstąpiła do klauzurowego zakonu benedyktynek w Mediolanie, a Paolino został trapistą. Ze względu na słabe zdrowie Enrichetta

musiała zrezygnować z wstąpienia do zakonu, poświęciła się jednak Bogu, pozostając przy rodzicach aż do ostatniej chwili.

Po śmierci męża Maria wyznała: „Widzę teraz, że on był podstawą wszystkiego i na nim się wszystko opierało. On był inspiracją wszelkiego dobra, wszelkiego działania, każdego pragnienia. Ziemskie życie, całe moje życie, było przeniknięte wzbudzoną przez samego Boga pragnieniem uszczęśliwienia ukochanego”.

„Jakże piękną parę tworzy dwoje wierzących, którzy mają udział w tej samej nadziei, tym samym ideale, tym samym sposobie życia, tej samej służbie! (...) Razem się modlą, razem klękają, razem poszczą. Wzajemnie się pouczają i wspierają. Razem stają w świętym zgromadzeniu, razem zasiadają do uczy Pańskiej, razem znoszą próby i prześladowania. (...) Odmawiają na dwa głosy psalmy i hymny, prześcigają się, kto lepiej śpiewa na cześć Boga. Widząc to i słysząc, Chrystus raduje się i zsyła małżonkom swój pokój. Gdzie jest ich dwoje, tam jest i Chrystus.”

Kard. Camillo Ruini powiedział, iż codzienne świadectwo Alojzego i Marii ukazuje, że „sakrament małżeństwa, gdy jest przeżywany w wymiarze nadprzyrodzonym i ku niemu zmierza, tworzy prawdziwą symbiozę łaski i pełną oblubieńczą wspólnotę wyborów duchowych”, dzięki czemu „historia łaski jednego z małżonków staje się w bardzo wysokim stopniu tożsama z historią łaski drugiego”. Znakomitym tego świadectwem jest osobista korespondencja małżonków, Alojzego i Marii, z której wylania się „głębokie ludzkie piękno ich nigdy nie wygasłej symfonii miłości, umacnianej i stopniowo pomnażanej przez wspólne wzrastanie na nadprzyrodzonej drodze wiary, nadziei i miłości”. Korespondencja ta, obejmująca także listy do dzieci, „jest jak gdyby symbolicznym podręcznikiem, ukazującym bardzo konkretnie i autentycznie, jak należy budować sanktuarium chrześcijańskiej rodziny”.

Ogłoszenie świętości dwojga osób żyjących w sakramentalnej wspólnocie pozwala w nowy sposób myśleć o świętości w Kościele. Stopniowo odkrywamy, jak bardzo do zbawienia potrzebna jest wspólnota, że ku świętości dochodzi się z innymi i miłując innych, nie tylko zaś poszukując jej wyłącznie dla siebie.

Beatyfikacja obojga małżonków miała miejsce 21 października 2001r., w Rzymie.

Opracowali: Ania i Zbyszek Kozikowscy

Rehabilitacja chorych ułatwiona

Grzegorz Piątek – absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej – skonstruował robota, który pomoże w rehabilitacji osób cierpiących m.in. na porażenie mózgowie.

Na razie urządzenie służy dwóm chłopcom, ale autor pracuje już nad wersją dostosowaną do potrzeb dorosłych.

– Zagraniczne konstrukcje służące do rehabilitacji osób z porażeniem mózgowym mogą kosztować około miliona złotych. Poza tym są to bardzo ciężkie urządzenia, o dużych gabarytach i dosyć toporne, dlatego zazwyczaj nieosiągalne dla większości osób. Są używane niemal non stop w ośrodkach zdrowia czy gabinetach rehabilitacyjnych – powiedział Grzegorz Piątek. Skonstruowany przez niego robot będzie kosztował tyle, co średniej klasy samochód; ponadto jest niewielki i poręczny, z łatwością można go transportować i używać w domu.

Urządzenie działa w ten sposób, że zapina się użytkownikowi specjalną uprząż, przymocowując ją w pasie biodrowym, dzięki czemu odciąża stawy kończyn dolnych osoby rehabilitowanej. Praca rozpoczyna się po wybraniu danego programu za pomocą zainstalowanego na konstrukcji robota pulpitu dotykowego. „Naciśnięcie przycisku powoduje uruchomienie wybranego programu, odpowiadającego przypisanej mu sekwencji ruchu +mechanicznych kończyn+, które z kolei napędzają ruch nóg użytkownika” – opisał konstruktor. Można wybrać dowolny z programów zapisanych w pamięci robota tak, by użytkownik mógł wyko-

nać przysiad, wymachy nóg, „rowerek” i by mógł poruszać się z maksymalną lub minimalną prędkością dla wybranej opcji ruchu. Urządzenie jest zabezpieczone przed przerwami w zasilaniu lub jego nagłymi skokami. Jeżeli np. noga z jakiegoś powodu ułoży się nietypowo, również nastąpi automatyczne odcięcie zasilania.

Grzegorz Piątek skonstruował swojego robota dla konkretnych osób: kilkuletnich braci bliźniaków z porażeniem mózgowym. Co ważne – podkreślił – urządzenie rośnie wraz z nimi. Wszystkie elementy mają zmienną długość i są przystosowane do znacznego przyrostu i tego, że chłopcy będą ważyli dwa razy więcej niż obecnie. Wszystko zostało przygotowane na co najmniej dwa lata używania.

Naukowiec opracował już nowy projekt robota, który będzie o co najmniej klasę lepszy od dotychczasowego. – Można go udoskonalić tak, by był przystosowany do potrzeb osób dorosłych i umożliwiał rehabilitację nie tylko nóg, ale i rąk. Mogą powstać wersje dla użytkowników np. od lat 7 do 15, a następnie od lat 15 wzwyż - wyjaśniał.

Podkreślił też, że zależy mu na tym, by urządzenie było tanie. – Zgłosiło się do mnie już kilka firm zainteresowanych współpracą, ale z rozmowy wynika, że chcą one przede wszystkim zarobić, a mnie chodzi o to, by pomóc chorym. ■

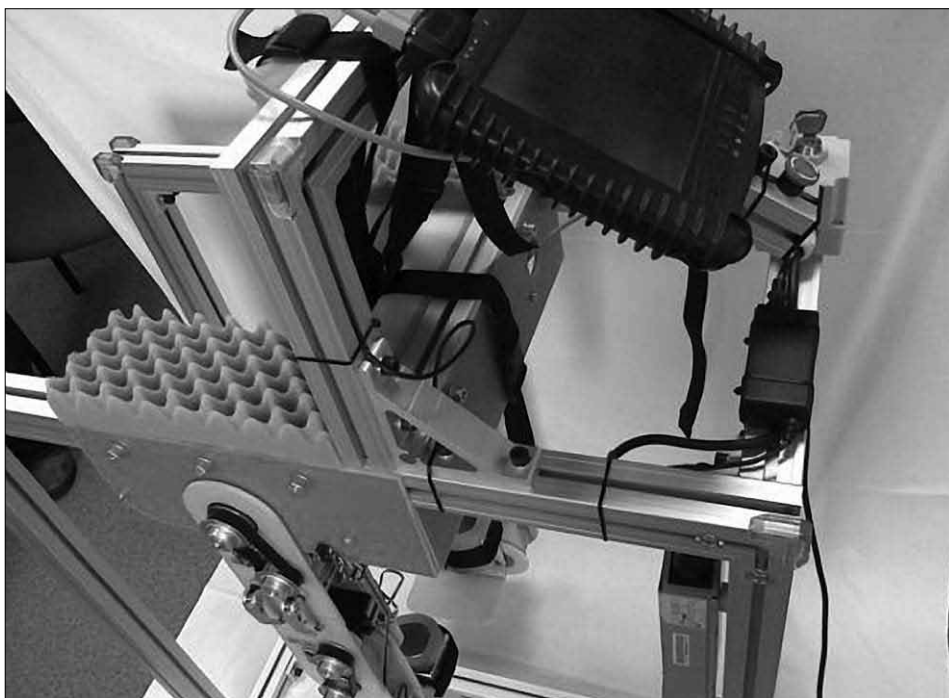
Małgorzata Kożuchowska (foto-wikimedia)

Bycie katolikiem to powód do dumy

– Bycie katolikiem to powód do dumy – powiedziała znana aktorka, Małgorzata Kożuchowska, gość VI Dni Kultury Chrześcijańskiej w Jędrzejowie.

Podczas spotkania w wypełnionej po brzegi sali Domu Kultury aktorka mówiła też o wdzięczności wobec rodziców i miejscu Jana Pawła II w swoim życiu. Zaznaczyła, że katolicyzm pomaga jej z ufnością i optymizmem patrzeć na świat i ludzi. – Bycie katolikiem to stan na co dzień - w pracy, w domu, z przyjaciółmi – podkreśliła, krytycznie odnosząc się do koncepcji traktowania wiary jako sprawy wyłącznie prywatnej. Wyznała, że Ojciec Święty Jana Pawła II „towarzyszył” jej każdego dnia. Wspominała m.in. prywatną audiencję u papieża, którą odbyła wraz z rodzicami na rok przed jego śmiercią. Miała zaszczyt i szczęście trzymać Jana Pawła II za rękę. Opowiadała, że to rodzicom zawdzięcza odwagę bycia sobą i swoją wiarę. Pytana przez uczestników spotkania o ulubioną modlitwę, wymieniła „Anioł Pański” oraz przyznała, że bardzo lubi głośno śpiewać w kościele.

VI Dni Kultury Chrześcijańskiej w Jędrzejowie potrwać do 30 listopada. Wypełniają je koncerty muzyczne, wystawy – głównie lokalnych twórców – oraz spotkania z ciekawymi ludźmi, w tym ze znanymi z telewizji i mediów ogólnopolskich. Gościł już m.in. Przemysław Babiarczyk, znany dziennikarz sportowy, a 30 listopada do Jędrzejowa przyjedzie publicysta, Tomasz Terlikowski. ■

In vitro

Popierasz czy odrzucasz? Co wiesz na temat przebiegu oraz kosztów? Czy zdecydował(a)byś się, gdyby nie było innej metody? Te pytania, na przełomie kwietnia i maja br., postawiła ankietowanym Klinika Leczenia Niepłodności INVICTA wspólnie z Instytutem Badań Opinie „Homo Homini”.

Ponad połowa Polaków deklaruje, iż potrafi poprawnie zdefiniować problem niepłodności i zdaje sobie sprawę z możliwości jej leczenia. Największą świadomość w tym zakresie deklarują ludzie młodzi, do 30 roku życia, i badani w wieku 41-50 lat. Aż jedna czwarta badanych deklaruje jednak trudności w zdefiniowaniu niepłodności, a poziom wiedzy spada wraz z wiekiem.

15% społeczeństwa traktuje problemy z zajściem w ciążę jako przypadłość nieuleczalną – tu dominują opinie najmłodszych badanych. Zdaniem 6% ankietowanych niepłodność wymaga jedynie przeczekań.

Według ankietowanych najczęstszą metodą leczenia niepłodności jest terapia hormonalna. Tę odpowiedź

wskazało aż 62% badanych. In vitro, wśród wskazań, uplasowało się na drugim miejscu, jako metoda leczenia niepłodności wskazane zostało przez 13% respondentów. Podobny odsetek osób uważa, że problem z zajściem w ciążę rozwiązać pomoże akupunktura. 4% badanych nie zna żadnej metody leczenia niepłodności.

Ponad 75% badanych zdecydowałoby się na zabieg in vitro, gdyby wszystkie inne metody zajścia w ciążę

zawiodły. Możliwość zastosowania tej metody zdecydowanie odrzuca 20% osób. Swoją decyzję badani w większości tłumaczą przekonaniem i systemem wartości (79%) oraz kwestią wyznawanej religii (11%).

Przy pytaniu o dostęp do zabiegów in vitro ponad 70% stwierdza, że procedura powinna być dostępna tylko dla par leczących się z powodu niepłodności, po odpowiednim procesie weryfikacji. Blisko 20% respondentów opowiada się za dostępnością metody dla wszystkich obywateli. 2% pytanych chciałoby ścisłej kontroli organów państwowych w tym zakresie, zaś 6% jest zdania, że procedura in vitro powinna być zabroniona.

W badaniu przeprowadzonym przez OBOP w ub.r. poparcie dla in vitro zadeklarowało 70% ankietowanych. W projekcie zrealizowanym przez INVICTA „za” metodą opowiada się 80% Polaków, zaś przeciwnie stanowisko zajmuje 14%, a 6% nie ma zdania. Prawie 64% zapytanych ma wśród znajomych czy bliskich osoby borykające się z niepłodnością, 32% respondentów zna kogoś, kto poddał się zabiegowi in vitro. ■

Zarobki i podatki księży

Polski system podatkowy traktuje Kościół katolicki tak jak inne instytucje i osoby fizyczne. Każdy duchowny płaci podatki. Opodatkowane są również instytucje kościelne, które prowadzą działalność gospodarczą.

Wkład Kościoła do budżetu to nie tylko płacone podatki, ale także prowadzenie różnych instytucji wypełniających zadania państwa.

Duchowni, którzy osiągają przychody z działalności duszpasterskiej, są płatnikami podatku zryczałtowanego. Księża wikariusze i proboszczowie zostali potraktowani przez państwo podobnie jak osoby fizyczne, które prowadzą pozarolniczą działalność gospodarczą. Wysokość ryczałtu ustalana jest odrębnie na każdy rok podatkowy przez urząd skarbowy właściwy dla miejsca wykonywania funkcji o charakterze duszpasterskim. Statystyczny proboszcz płaci obecnie 344 zł, a wikary 259 zł kwartalnie. Można oszacować, że w sumie księża płacą co najmniej 35 mln zł podatku docho-

dowego rocznie. Co ciekawe, księża płacą podatek od liczby mieszkańców parafii, a nie od faktycznej liczby wiernych.

Jeśli jednak księża, siostry zakonne i zakonnicy są zatrudnieni na etacie, to wówczas płacą podatek dochodowy i podlegają takim samym zasadom jak inni pracownicy. Najczęściej wykonywane przez duchownych prace to katecheta, nauczyciel, wykładowca, pomoc medyczna, kurialista.

W 2009 r. pracowało w Polsce 33 492 katechetów, w tym 18 348 katechetów świeckich, 11 382 księży diecezjalnych, 1 152 księży zakonnych i 2 610 sióstr zakonnych. Jeżeli przyjmiemy średnią pensję katechety w wysokości 3 tys. zł brutto, to realnie płacony podatek wynosi ok. 380 zł. Rocznie daje to 69 mln zł podatku PIT od pensji osób duchownych, zatrudnionych w szkołach, nie licząc innych duchownych płacących tę formę podatku.

Instytucje, czyli parafie, kurie, klasztory mogą, ale nie muszą prowadzić działalności gospodarczej. Jeżeli prowadzą działalność gospodarczą, muszą ją zarejestrować i płacić takie same podatki CIT, PIT, VAT jak wszystkie podmioty gospodarcze.

Na utrzymanie kościoła i parafii przeznaczone są pieniądze z tacy. Środki te wystarczają na sprzątanie, ogrzewanie, oświetlenie, ubezpieczenie, drobne naprawy i malowanie. Na remonty czy zabezpieczenie przed pożarem i kradzieżą trzeba szukać dotacji, sponsorów. Utrzymanie kościoła kosztuje co najmniej 2-3 tys. zł miesięcznie, a z remontami wielokrotnie więcej. ■

MODLITWA SERCA

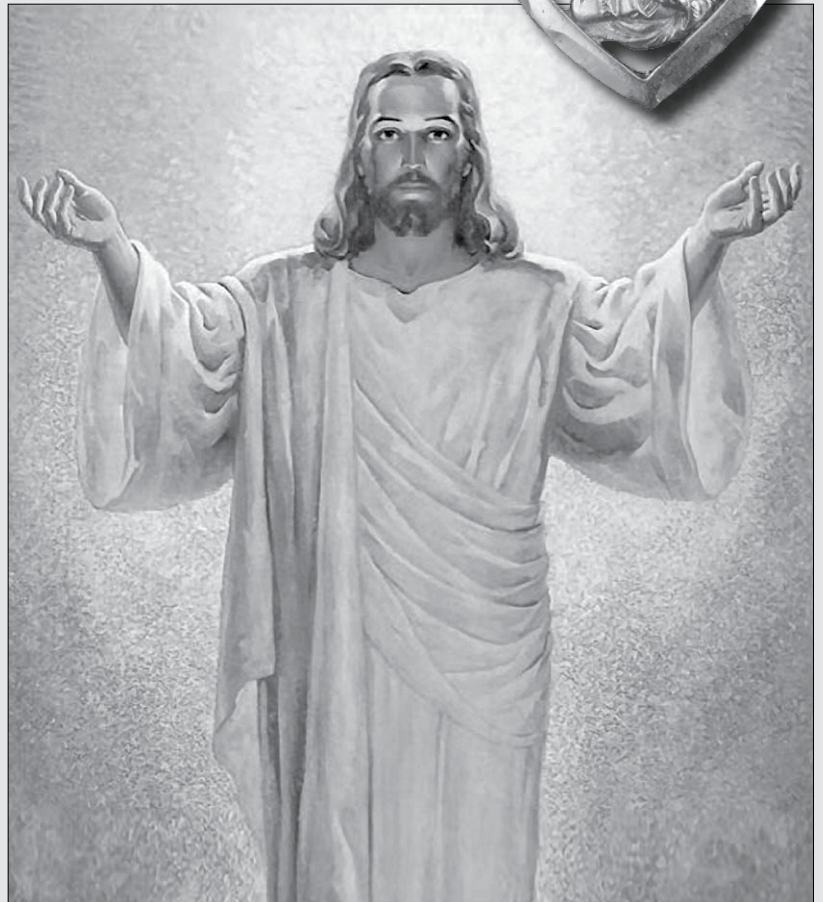
PRZYJDŹ, PANIE JEZU

Przyjdź, Panie Jezu, i przynieś na świat miłość,
tam, gdzie panuje nienawiść;
wybaczenie,
tam, gdzie panuje krzywda;
jedność,
tam, gdzie panuje zwątpienie;
nadzieję,
tam, gdzie panuje rozpacz;
światło,
tam, gdzie panuje mrok;
radość,
tam, gdzie panuje smutek.

Przyjdź, Panie Jezu, i spraw, abyśmy mogli
nie tyle szukać pociechy,
co pociechę dawać;
nie tyle szukać zrozumienia,
co rozumieć;
nie tyle szukać miłości,
co kochać.

Przyjdź, Panie Jezu,
Ty sprawiasz, że dając – otrzymujemy;
wybacząc – zyskujemy przebaczenie;
umierając – rodzimy się do wiecznego życia.

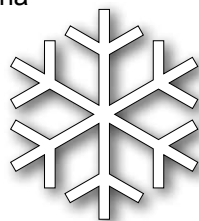
Amen.

ZAPROSZENIA

KIERMASZ MIKOŁAJKOWY!

- ❄️ porcelana ręcznie malowana
- ❄️ ikony
- ❄️ miniatury malarskie
- ❄️ biżuteria autorska
- ❄️ stroiki bożonarodzeniowe
- ❄️ ręcznie robione ozdoby choinkowe

Kiermasz będzie doskonałą okazją do zaopatrzenia się w niezwykle, oryginalne prezenty i świąteczne akcesoria. Każdy z pewnością znajdzie coś dla siebie.

**ZAPRASZAMY 4 grudnia (niedziela),
w godzinach od 10.00 do 19.00,
do Saloniku Wilanowskiego (w dzwonnicy).**

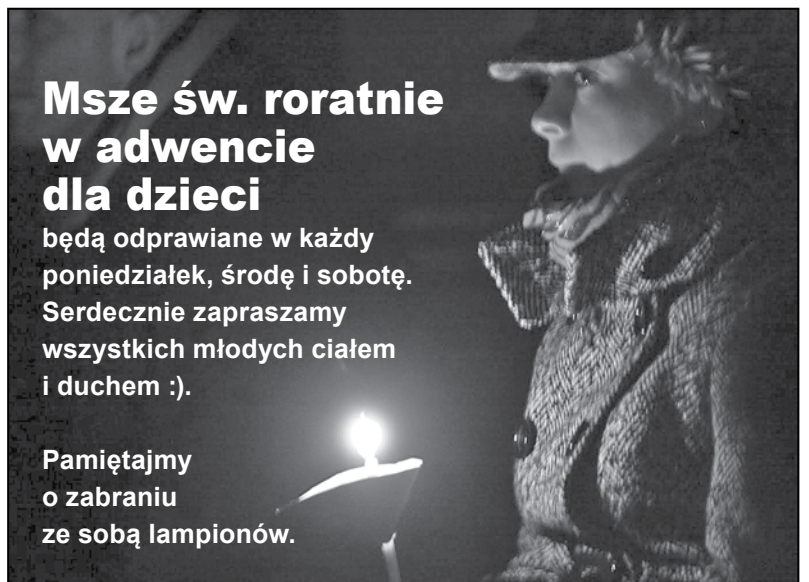
Wszystkie osoby, które dokonają zakupów, wezmą udział w losowaniu nagród (losowanie odbędzie się pod koniec dnia).

Siostry Pasjonistki zapraszają do włączenia się
w **JERYCHO różańcowe**
w dniach 01 - 08 grudnia br. w intencji naszej Ojczyzny
- by zawsze była wierna Bogu, Krzyżowi i Ewangelii.
Kaplica domu zakonnego przy ul. Husarii 55 / 57
udostępniona będzie do godz. 21.00,
a z 3 na 4 grudnia - całą noc.

Msze św. roratnie w adwencie dla dzieci

będą odprawiane w każdy
poniedziałek, środę i sobotę.
Serdecznie zapraszamy
wszystkich młodych ciałem
i duchem :).

Pamiętajmy
o zabraniu
ze sobą lampionów.

Pamiętaj, w tym tygodniu przypada pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca!

ZADANIE 1:

Przeczytaj uważnie zdanie i wykonaj polecenia:

– Witaj w nowym roku – tak Jasio powitał siostrę w I Niedzielę Adwentu.

a) Uzasadnij, dlaczego Jasio nie pomylił się.

.....

.....

b) Kiedy rozpoczyna się wspomniany przez Jasia rok, a kiedy on się kończy?

.....

.....

ZADANIE 3:

Jaki kolor szat liturgicznych obowiązuje:

- podczas Mszy św.
roratniej

- w I, II i IV Niedzielę
Adwentu

- w III Niedzielę
Adwentu

.....

ZADANIE DLA NAJMŁODSZYCH:

Pokoloruj powyższe ornaty. Pamiętaj o odpowiednich barwach.

**Spotkanie dla dzieci
które pragną przystąpić
do I Komunii św.
w naszej parafii**

i dla ich rodziców, odbędzie się

11 grudnia br., po Mszy św. o godz. 11.30

(poświęcenie i rozdanie medalików).

ZADANIE 2:

Zaznacz poprawne zakończenia zdania:

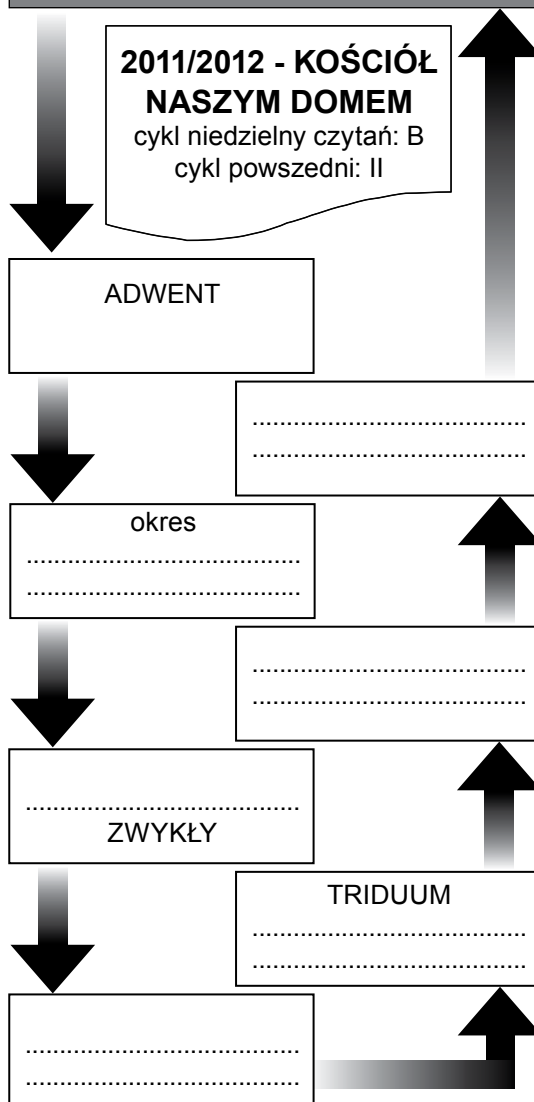
Adwent jest okresem przygotowującym nas do...

- ... świąt Zmartwychwstania Pańskiego.
- ... uroczystości Zesłania Ducha Św.
- ... świąt Narodzenia Pańskiego.
- ... uroczystości Wniebowzięcia NMP.
- ... do uroczystości Niepokalanego Poczęcia NMP.
- ... powtórnego przyjścia Jezusa na końcu czasów.

ZADANIE 4:

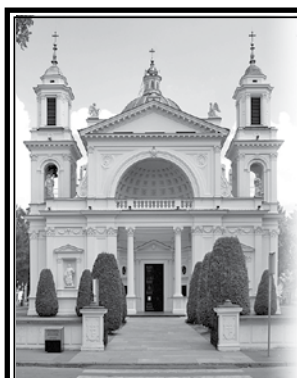
Uzupełnij schemat, wpisując w odpowiedniej kolejności nazwy okresów roku liturgicznego oraz ich ramy czasowe

ROK LITURGICZNY

I Niedziela Adwentu – 27 listopada 2011 r.

1. Dziś, w pierwszą niedzielę Adwentu, rozpoczynamy nowy rok liturgiczny. Adwent to czas oczekiwania na przyście Pana Jezusa, które przeżywamy w liturgii świąt Bożego Narodzenia. Jest to także czas przygotowania na powtórne przyście Zbawiciela na końcu czasów. Liturgicznym znakiem oczekiwania jest poranna Msza św., zwana Roratami.
W naszym kościele Msza św. roratnia odprawiana będzie codziennie o godz. 7.00. Dzieci zapraszamy szczególnie w poniedziałki, środy i w soboty Adwentu.
2. Nieszpory – dziś o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych. Do końca listopada, w czasie Mszy św. gregoriańskiej o godz. 18.00, modlimy się w intencji zmarłych, polecanych naszym modlitwom. Serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy za naszych zmarłych.
3. Dziś gościmy p. Tadeusza Skotnickiego, który włącza się w liturgię swoim śpiewem. Po Mszy św. o 18:00 p. Tadeusz zaprezentuje akustyczne wersje utworów z autorskiej płyty pt. „Czy potrafimy...”, wydanej w tym roku przez ojców Bernardynów. Serdecznie zapraszamy na to modlitewno-refleksyjne spotkanie! Płyta jest do nabycia po każdej Mszy św., przy wyjściu z kościoła.
4. W tym tygodniu przypada I czwartek, I piątek i I sobota miesiąca.
- W czwartek, 1 grudnia, Msza św. wotywna o Chrystusie Najwyższym i Wiecznym Kapłanie (o godz. 17.00), a po niej koronka do Miłosierdzia Bożego. W tym dniu, w sposób szczególny, modlimy się o powołania kapłańskie.
- W piątek, 2 grudnia, Msza św. wotywna o Najświętszym Sercu Pana Jezusa (o godz. 12.00). Z sakramentu pokuty i pojednania będzie można skorzystać rano i od godz. 16.00, w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu. Pragniemy również odwiedzić chorych i osoby w podeszłym wieku. Imiona i nazwiska oraz adresy osób pragnących skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjąć Najświętszy Sakrament prosimy zgłaszać w zakrystii lub w kancelarii parafialnej.
- W sobotę, 3 grudnia, Msza św. wotywna o Niepokalanym Sercu NMP (o godz. 7.00), a po niej nabożeństwo różańcowe.
5. Po raz 18 CARITAS POLSKA organizuje kampanię społeczną wspierającą najbiedniejsze dzieci – „Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom”. We wszystkich kościołach całej Polski, od 27 listopada (pierwsza niedziela Adwentu), będą rozprowadzane świece. Uzyskane środki finansowe CARITAS przeznacza na całoroczne dożywianie dzieci w szkołach, przedszkolach, świetlicach, na pomoc edukacyjną i letni wypoczynek. Według raportu Komisji Europejskiej, Polska ma jeden z najwyższych wskaźników dzieci żyjących w biedzie, jest to prawie 30% dzieci.
Tradycyjnie już nasza parafia włącza się w akcję rozprowadzania świec. Świece zapalimy w domach w Wigilię Bożego Narodzenia. Zachęcamy wszystkich parafian do nabywania świec.
6. Wzorem lat ubiegłych pragniemy zorganizować dla dzieci uroczystość św. Mikołaja z rozdawaniem prezentów. Chcemy również przy tej okazji wręczyć prezenty dzieciom z rodzin wielodzietnych i potrzebujących wsparcia materialnego, dlatego dziś i w następną niedzielę będziemy zbierać do puszek ofiary na ten cel.
7. Doroczna adoracja Najświętszego Sakramentu przypada w naszej parafii w dniach od 1 do 3 grudnia. Zachęcamy wszystkie wspólnoty i wszystkich parafian do licznego udziału w nabożeństwie. Wystawienie Najświętszego Sakramentu i adoracja potrwałą od godz. 10.30 do 17.00.
8. Koło Przyjaciół Radia Maryja zaprasza na pielgrzymkę do Torunia, z okazji 20. rocznicy powstania Rodziny Radia Maryja. Wyjazd 3 grudnia, o godz. 7.00. Zgłoszenia przyjmuje siostra w zakrystii.
9. Siostry Pasjonistki zapraszają do wspólnej, nieustannej modlitwy różańcowej (Jerycho Różańcowe) w intencjach wynagradzających oraz za Ojczyznę, by zawsze była wierna Bogu, Krzyżowi i Ewangelii. Na modlitwie będziemy trwali od 1 do 8 grudnia. Kaplica domu zakonnego przy ul. Husarii 55/57 udostępniona będzie do godz. 21.00. Zgłoszenia przyjmuje siostra w zakrystii. Można również zgłaszać swój udział w modlitwie, dzwoniąc do domu sióstr (numer telefonu: 22 858 87 61). 3 grudnia siostry zapraszają na całonocną adorację Najświętszego Sakramentu do domu zakonnego.
10. W tym tygodniu przypadają następujące wspomnienia liturgiczne:
- w środę, 30 listopada, święto św. Andrzeja, apostoła;
- w sobotę, 3 grudnia, wspomnienie św. Franciszka Ksawerego, kapłana.
Wszystkim, obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
11. Rekolekcje adwentowe w naszej parafii rozpoczną się w niedzielę, 18 grudnia.
Nauki rekolekcyjne głoszone będą: w niedzielę (podczas każdej Mszy św. za wyjątkiem godz. 7.00) oraz w poniedziałek, 19 grudnia (o godz. 17.00 i 18.30), i we wtorek, 20 grudnia (o godz. 17.00 i 18.30).
W dniach rekolekcji wieczorna Msza św. rozpocznie się o godz. 18.30, a nie jak zwykle o 18.00. W czasie rekolekcji będzie można skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania. Rekolekcje poprowadzi ks. dr hab. Tomasz Stępień, wicerektor Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie.
12. Taca z następnej niedzieli przeznaczona będzie na remont kościoła.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-496 Warszawa

tel./fax 22 842 18 01

(tel. czynny od pn. do pt. w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna: pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00

wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

Kredyt Bank SA Filia nr2 w Warszawie - V O/Warszawa,

ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa

Nr rachunku: 62 1500 1272 1212 7002 4425 0000

www.parafiawilanow.pl

e-mail: parafiawilanow@warszawa.opoka.org.pl -Wydawca

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 20.11 do 18.12.2011

**Aby Kościół – przez wiarygodne
głoszenie Ewangelii, szczególnie
w okresie Adwentu – wciąż
potrafił dawać ludziom nowe
powody do życia i nadziei.**

„Szczęść Boże”